

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКА ДЕРЖАВНА АКАДЕМІЯ КУЛЬТУРИ**

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА
НАУКОВОГО РЕДАГУВАННЯ**

ПРОГРАМА
навчальної дисципліни за вибором
підготовки докторів філософії зі спеціальності
029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа»

Харків - 2016

РОЗРОБЛЕНО ТА ВНЕСЕНО: Харківська державна академія культури,
факультет кіно-, телемистецтва, кафедра мистецтвознавства, літературознавства та
мовознавства

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: канд.. пед. наук, доц.. Білик О.М.

Затверджено Радою факультету соціальних комунікацій ХДАК
“11” квітня 2016 року, протокол № 9

ВСТУП

Програма вивчення навчальної дисципліни за вибором «Теорія та практика наукового редагування» складена відповідно до освітньо-професійної програми підготовки аспіранта спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». «Теорія та практика наукового редагування» – навчальна дисципліна, яка в контексті сучасної теорії едитології підвищує загальну професійну підготовку для здобувачів третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є методологічні основи редагування текстів різних жанрів наукового стилю мовлення.

Міждисциплінарні зв'язки: навчальна дисципліна пов'язана з іншими дисциплінами соціокомунікативного циклу — «Соціальні комунікації», «Соціальна інформатика», «Організація та методика НДР», «Інформаціологія», «Ноокомунікологія» та ін.

Програма навчальної дисципліни складається з таких **змістових модулів**:

1. Теоретико-методичні засади редагування. Зміст редагування
2. Методика й техніка редагування і правки наукового тексту
3. Видавничі та поліграфічні норми редагування. Редакторська підготовка наукових видань

1. Мета та завдання навчальної дисципліни

1.1. **Мета навчальної дисципліни** – ознайомлення здобувачів із теоретичними та методологічними основами редагування текстів різних жанрів наукового стилю мовлення, поглиблення знань у галузі теорії редагування, вироблення практичних умінь та навичок щодо підготовки текстів різних жанрів наукового стилю, приведення повідомлень у відповідність з існуючою нормативною базою; здобуття ними компетентностей, достатніх для мовленнєвого та змістового оформлення нових ідей, розв'язання комплексних проблем у галузі дослідницько-інноваційної діяльності за обраним фахом; оформлення результатів власних наукових досліджень у різних жанрах наукового стилю мовлення.

1.2. Завдання навчальної дисципліни:

- познайомити здобувачів з особливостями редакторського аналізу наукових текстів як методу їх об'єктивної характеристики й оцінки, а також визначення шляхів удосконалення повідомлення в процесі його підготовки до публікації;
- ознайомити з нормативною базою наукового редагування;
- забезпечити оволодіння здобувачами методикою редагування, прийомами і засобами реалізації рекомендацій, сформульованих упродовж редакторського аналізу: різними видами правки (вчитування, доопрацювання, переробки, скорочення), технікою аналізу тематичної, композиційної і логічної організації тексту, роботою з фактологічним матеріалом, коректурними знаками для виправлення текстової та ілюстративної частин тексту;
- розкрити особливості редагування текстів різних видів і жанрів наукового стилю мовлення;

1.3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми аспіранти повинні:

знати:

- визначення понять «едитологія», «редагування», «літературне редагування», «технічне редагування», «художнє редагування», «наукове редагування», їх відмінності;
- основні норми і методи редагування;
- сутність редакторського аналізу наукового тексту;
- сутність логічного аналізу наукового тексту, способи виявлення і перевірки логічних зв'язків у ньому;
- особливості різних видів композиційної структури і композиційних шаблонів текстів наукового стилю мовлення;
- особливості жанрів і видів текстів наукового стилю мовлення;
- основні методичні вимоги до аналізу мови і стилю наукового твору;
- загальну класифікацію помилок;
- особливості різних видів правки і коректури;
- правила застосування коректурних знаків.

уміти:

- застосовувати на практиці набуті теоретичні знання;
- здійснювати тематичний аналіз наукового тексту;
- перевіряти логічну будову наукового тексту;
- перевіряти точність і достовірність фактологічного матеріалу;
- аналізувати композиційну структуру наукового тексту;
- здійснювати правку наукового тексту, застосовуючи коректурні знаки;
- користуватися прийомами видалення типових нормативно-стилістичних помилок;
- працювати із зверстаним текстом, контролювати його основні елементи (переноси, “вісячі” рядки, виділення тощо).

мати навички:

- проведення редакторського аналізу наукових текстів різних жанрів;
- здійснення правки різних видів;
- використання коректурних знаків для правки тексту.

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 години / 3 кредити ECTS, з них 60 годин аудиторних занять (20 год. – лекційних занять, 20 год. – семінарських, 20 год. – практичних, 30 год. – самостійна робота).

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни**Змістовий модуль 1. Теоретико-методичні засади редагування. Зміст редагування**

Сутність і завдання редагування. Історія розвитку редагування. Методологічні основи та нормативна база редагування. Помилки та їх види. Методи редагування. Коректура. Структура редакторського аналізу.

Змістовий модуль 2. Методика й техніка редагування і правки тексту

Культура наукового українського мовлення. Науковий текст як предмет редакторського аналізу. Методика й технологія правки наукових текстів. Інформаційні та соціальні норми редагування наукових текстів. Композиційні норми редагування наукових текстів. Логічні норми редагування наукових текстів. Лінгвістичні й психолінгвістичні норми редагування наукових текстів.

Змістовий модуль 3. Видавничі та поліграфічні норми редагування. Редакторська підготовка наукових видань

Видавничі норми редагування. Поліграфічні норми редагування. Особливості редагування на різних етапах видавничого процесу. Редакторська підготовка наукових видань різних жанрів. Редагування в інтернет-журналістиці

Змістовий модуль 1. Теоретико-методичні засади редагування. Зміст редагування**Тема 1. Сутність і завдання редагування. Історія розвитку редагування**

Етапи публікування повідомлень у ЗМІ. Ефективність функціонування редакційного етапу. Місце едитології в системі наук. Едитологія та її складові частини. Навчальні едитологічні дисципліни. Професія редактора.

Сутність редагування. Об'єкт редагування. Предмет редагування. Мета й завдання редагування. Галузі редагування. Аспекти редагування. Редакційно-видавничий процес: підготовчий етап; редакційний етап; виробничий етап; маркетинговий етап.

Історія розвитку редагування. Періодизація розвитку. Період існування редагування як практичної діяльності. Період нагромадження редакційних фактів. Період функціонування редагування як науки. Становлення редагування в Україні. Залежність технології редагування від розвитку технічних засобів.

Тема 2. Методологічні основи та нормативна база редагування

Передача повідомлень від автора до реципієнта. Характеристика учасників акту передачі повідомлення. Норми й відхилення при сприйнятті повідомлення. Помилки як відхилення від норм. Якість повідомлення. Редагування як синтез операцій контролю й виправлення. Модель редагування. Інструменти редагування. Межі усунення помилок. Ступінь редагованості повідомлень. Поняття редакційної норми. Загальні норми редагування (постулати). Конкретні норми: види норм, типи норм, зафіксовані й

незафіксовані норми; суб'єктивні та об'єктивні норми. Основна суперечність нормативної бази. Вибір нормативної бази. Динамічність нормативної бази.

Тема 3. Помилки та їх види

Значущість помилок. Вага помилок. Загальна класифікація помилок: інформаційні помилки; модальні й фактичні помилки; темпоральні, локальні й ситуативні помилки; семіотичні помилки; тезаурусні помилки; сприйняттєві помилки; атенційні помилки; копіювальні помилки; нормативні помилки. Видавнича класифікація помилок. Опис помилок. Реконструкція помилок реципієнтами.

Тема 4. Методи редагування

Формалізовані й неформалізовані методи редагування. Класифікація методів контролю. Послідовність операцій контролю. Методи контролю: Параметричні методи; спискові методи; шаблонні методи; структурні методи; аналітичні методи; когнітивні методи; положеннєві методи; компаративні методи; спеціальні методи. Класифікація методів виправлення. Послідовність операцій виправлення. Методи виправлення: переставлення, видалення, заміна, вставлення, спеціальні методи, скорочення, опрацювання, перероблення. Ефективність методів редагування.

Тема 5. Коректура

Коротка історія коректури. Коректура як процес приведення копії повідомлення у відповідність з його оригіналом. Сплутування процесів коректури і редагування у видавничому процесі, їх відмінність. Завдання коректора: звіряння тексту набору з текстом оригіналу; виправлення орфографічних і пунктуаційних помилок, пропущених при зчитуванні і вичитуванні; видалення порушень технічних правил набору і верстки. Залежність процесу коректури від технології видавничого процесу (класичного і комп'ютерного).

Різновиди коректури: за контролем інформації: повна (контроль ідентичності основної і службової інформації) і часткова (контроль ідентичності лише основної інформації), за суб'єктом виконання: видавнича (авторська, редакторська, коректорська), типографська. Звіряння як різновид коректури, що передбачає перевірку коректорських виправлень у звірочних аркушах. Види звіряння: порядкове, наскрізне, внутрішнє. Методи коректури: з підчитувачем, без підчитувача. Ефективність коректури: паралельна коректура, специфікація коректури.

Коректурні знаки як спеціально утворена для видавничої справи і прийнята на державному рівні множина знаків, що використовується для фіксації місця розташування помилок і завдання методу їх виправлення. Види коректурних знаків: знаки для текстової частини оригіналу, знаки для ілюстраційної частини оригіналу. Різновиди знаків для текстової частини: заміни, вставлення, видалення, переставлення, виправлення пробільних елементів, виправлення шрифтових виділень, виправлення технічного набору тексту, відміни зробленого виправлення. Різновиди знаків для ілюстраційної частини оригіналу: зміни насиченості кольору на заданий відсоток; зміни негативу на позитив і навпаки, зміни контрастності, вирівнювання нечітких контурів, видалення окремих деталей ілюстрації, повернення ілюстрації або її деталей на вказаний кут, перетворення прямого зображення на дзеркальне і навпаки, зміни розмірів ілюстрації чи її деталей, внесення змін по всій ілюстрації

Загальні правила застосування коректурних знаків: поле, на яке виносять коректурні знаки; виправлення при пропуску тексту, що перевищує три рядки набору; оформлення вставлень, що перевищують рядок набору; порядок розташування на полі коректурних знаків (при виносі тільки на праве поле, при виносі на обидва поля); направлення прапорця коректурного знаку; повторення однакових знаків для виправлення різних помилок; використання "віжків"; перекреслення тексту, що потребує видалення.

Тема 6. Структура редакторського аналізу

Предмет, механізм та загальна структура редакторського аналізу. Структура редакторського аналізу за одиницями тексту. Структура редакторського аналізу за цілями аналітичного дійства. Структура редакторського аналізу за сторонами (якостями) тексту. Загальна схема редакторського аналізу й редагування.

Змістовий модуль 2. Методика й техніка редагування і правки наукового тексту

Тема 1. Культура наукового українського мовлення

Наукова мова як комунікативний феномен. Сутність та особливості наукового стилю мови. Особливості усного і писемного наукового мовлення. Лексикографічна компетентність як показник мовної культури науковця.

Властивості і структурно-сміслові компоненти наукових текстів різних жанрів. Культура читання наукового тексту. Композиція наукового тексту. Наукова стаття як самостійний науковий твір. Наукова рецензія. Науковий відгук.

Композиційно-логічна побудова усної наукової доповіді, виступу. Мована особистість доповідача.

Тема 2. Науковий текст як предмет редакторського аналізу

Науковий текст як результат й одиниця комунікації. Текст і дискурс. Типологія текстів. Інформація в дискурсах і текстах.

Тема 3. Методика й технологія правки наукових текстів

Правка як практична реалізація висновків редакторського аналізу, що передбачає внесення змін до тексту. Основні завдання правки: усунення огріхів, виявлених під час редакторського аналізу і не виправлених під час авторського доопрацювання; досягнення виразності і ясності формулювань; перевірка фактичного матеріалу; усунення хиб структури, мови і стилю; ідейне збагачення твору. Основні правила виправлення тексту: доречність, одноступеневість, зрозумілість, компактність.

Різновиди правки: за ступенем і характером змін у тексті (правка-скорочення, правка-обробка (правка-доопрацювання), правка-переробка, правка-вичитування), за суб'єктом виконання (авторська, редакторська, коректорська). Правка-скорочення як спосіб досягнення стислості викладу без втрат для змісту. Чинники, що викликають правку-скорочення: нестача місця на шпальті, недоліки літературної форми твору, перевищення договірною обсягу матеріалу, невідповідність матеріалу його жанру, причини кон'юнктурного характеру. Типологія скорочень: змістових блоків, внутрішньотекстові. Способи правки-скорочення: посилання, умовні скорочення, аббревіатури, скорочення абзаців, використання шрифтів дрібнішого кеглю.

Правка-обробка (правка-доопрацювання) як найбільш поширений різновид редакторської роботи. Розмаїття операцій правки-обробки: скорочення, дописування, усунення логічних помилок і композиційних недоліків, удосконалення мовно-стилістичних засобів, зміна заголовків тощо.

Правка-переробка як різновид творчості, що передбачає кардинальну зміну первісного авторського варіанту тексту. Причини правки-переробки: погане стилістичне оформлення матеріалу, жанр не відповідає темі, надмірна кількість логічних помилок, тема не розкрита. Техніка правки-переробки, обережність в її застосуванні.

Правка-вичитування як читання тексту "наскрізь". Різновиди правки-вичитування: редакторська, коректорська. Загальна методика вичитування. Аспекти попередньої роботи над рукописом: з'ясування незрозумілих літер, цифр і знаків, повторюваних знаків, що потребують одноманітного оформлення, особливостей орфографії та пунктуації, авторського стилю і манери викладу. Методичні прийоми вичитування: одночасність сприйняття змісту тексту і типових повторюваних операцій; вертикальний контроль (контроль за відхиленнями в оформленні однотипних елементів); двоступеневе вичитування. Специфікація вичитування.

Компенсаційна коректурна правка як спосіб збереження необхідного обсягу тексту. Види компенсаційної правки: правка при вставленні додаткового тексту, правка при видаленні тексту або незаповнених місць полоси. Основні прийоми компенсації при вставленні додаткового тексту: видалення тексту, без якого можна обійтися; зменшення до мінімуму міжслівних пробілів; зменшення міжлітерних просвітів під час фотонабору; вгонка коротких кінцевих рядків (її різновиди); об'єднання двох або декількох абзаців (за умови, що кількість знаків у кінцевих рядках менша, ніж місткість рядка даного формату); видалення міжрядкових пробілів шляхом заміни кількох заголовків врозріз тексту заголовками у підбір з текстом.

Основні прийоми компенсації при видаленні тексту або незаповнених місць полоси: вставлення нового тексту замість видаленого (коли видалення призводить до необхідності набирати багато рядків); збільшення міжслівних пробілів до гранично припустимого розміру у виправленому і сусідньому (сусідніх) рядків; вигонка повних кінцевих рядків, коли через видалення або технічні умови кількість рядків на полосі менша за норму; розподіл абзацу на декілька; виведення частини тексту у виноску; введення додаткового ступеня рубрикації.

Тема 4. Інформаційні та соціальні норми редагування наукових текстів

Вимірювання та оцінювання кількості інформації. Тезаурус як модель банку інформації реципієнта. Кількісне оцінювання інформації. Норми редагування кількості та новизни інформації. Норми редагування цінності інформації. Норми редагування компресованості інформації.

Соціальні норми редагування: юридичні норми; етичні норми; естетичні норми. Політичні та релігійні норми.

Тема 5. Композиційні норми редагування наукових текстів

Композиція як системно-структурна організація твору. Характеристика компонентів композиції: композиційні одиниці, композиційні зв'язки. Класифікація композиційних зв'язків: за формою

(послідовність, підпорядкованість, незалежність, перехрещення), за семантичним наповненням (часові, причинно-наслідкові, класифікаційні).

Композиційна структура як сукупність композиційних одиниць, об'єднаних композиційними зв'язками. Види композиційної структури: оповідна, описова, наукова, діалогічна, ієрархічна, архівна, циклічна, вкладена, гіпертекстова, комбінована. Одномірна і двомірна структури композиції. Типологія оповідної композиції: пряма хронологічна, зворотна хронологічна, одночасова багатосюжетна ("паралельна"), багаточасова, змішана хронологічна. Специфіка описової композиції, її відмінність від оповідної; типи описів: аналітичний, синтетичний, аналітико-синтетичний. Залежність наукової композиційної структури від будови доведення; сутність і структура доведення: теза, база, сукупність аргументів; форми наукової композиції: індуктивна, дедуктивна, індуктивно-дедуктивна. Особливості діалогової композиції. Показники ієрархічної композиції. Специфіка використання архівної композиції. Характеристика циклічної композиції. Обмеження вкладеної композиції. Гіпертекстова композиція як панівний тип Інтернет-повідомлень.

Основні типи композиційних шаблонів: триблочний, "перевернута піраміда", інтерв'ю, алфавітний, дипломатичний, наказу, реферативний, енциклопедичний, дисертаційний.

Особливості застосування методів контролю. Положеннєві, шаблонні, структурні методи як основні методи контролю композиції. Контроль різних за обсягом повідомлень.

Логічність композиції як редакційна умова. Логічні правила ділення поняття як засіб перевірки логічності композиції: обґрунтованості ділення, співрозмірності, взаємовиключення, безперервності ділення.

Рубрикація як контроль повідомлень великого обсягу. Робочий зміст повідомлення. Дрібність рубрикації. Ступені рубрикації. Підпорядкованість рубрик. Різновиди рубрик та їх вибір. Нумерація рубрик. Зміст і словесна форма рубрик.

Тема 6. Логічні норми редагування наукових текстів

Сутність логічного аналізу тексту. Вимоги логіки щодо побудови тексту: точність, визначеність, обґрунтованість, несуперечливість. Операції логічного аналізу тексту: уявний поділ тексту на частини, дослідження зв'язків між ними. Складність логічного аналізу тексту.

Основні закони правильного мислення: тотожності, виключеного третього, суперечності, достатньої підстави. Типові порушення закону тотожності. Специфіка закону виключеного третього. Характеристика закону суперечності, різновиди суперечності: контактено-виразні, контактено-імпліцитні, дистантно-виразні, дистантно-імпліцитні. Сутність закону достатньої підстави, наслідки його порушення в матеріалі.

Завдання редактора в оцінці твору з логічного погляду: усвідомлення логічних зв'язків у тексті, перевірка правильності логічних зв'язків. Прийоми виявлення логічних зв'язків: виокремлення слів або розділових знаків, що передають характер логічних зв'язків; зіставлення суджень чи понять, логічний зв'язок між якими вербально або пунктуаційно не виражено. Прийоми перевірки правильності логічних зв'язків: чітке виокремлення суджень і згортання їх до простіших; відновлення пропущених ланок; зіставлення логічно пов'язаних ланок; зіставлення суджень про один предмет упродовж одного твору; зіставлення логічно однорідних членів з узагальнюваним словом і між собою; зіставлення конкретизувальних фактів з узагальнюваним положенням; зіставлення частин у визначеннях; зіставлення підстави і наслідку; зіставлення тези і аргументації.

Тема 7. Лінгвістичні й психолінгвістичні норми редагування наукових текстів

Лінгвістичні норми. Норми для рівня елементарних знаків (графем і звуків): норми орфоєпії; сучасні орфографічні норми української мови; написання імен, написання прізвищ; написання географічних назв. Норми для рівня морфем: морфемний склад слова; морфологічні характеристики слів; словотвір.

Норми для рівня слів: словниковий склад повідомлення; точність слововживання; урізноманітнення лексики; вживання термінів. Норми для рівня словосполучень: фразеограми; синтаксичні зв'язки. Норми для рівня речень: порядок слів у реченні; пунктуація; норми для складних синтаксичних конструкцій; фразеографічні речення. Норми для рівня над фразових єдностей. Норми для рівня блоків. Норми для рівня дискурсу.

Психолінгвістичні норми. Норми сприйняття повідомлення: узгодження швидкості передачі з продуктивністю сприймання; психолінгвістичні механізми сприймання; вплив уваги на сприймання; увага і точність сприймання.

Словниковий запас реципієнта. Норми запам'ятовування повідомлення: пам'ять, її види і механізми; нормування обсягу повідомлень; нормування часу зберігання інформації. Мисленнєве опрацювання повідомлення: поняття розуміння; синтаксична складність повідомлення; семантична

складність повідомлення; вплив складності на розуміння повідомлення; норми розуміння повідомлення; залежність між зрозумілістю і точністю повідомлення. Прогнозування повідомлень.

Змістовий модуль 3. Видавничі та поліграфічні норми редагування. Редакторська підготовка наукових видань

Тема 1. Видавничі норми редагування

Видавничі норми як контроль форми подання різноманітних компонентів повідомлення. Види видавничих норм: для основного простого тексту, для основного складного тексту, для ілюстрацій, для апарату видання.

Характеристика норм для основного простого тексту. Норми редагування чисел і знаків: кількісні числівники, порядкові числівники, числівники у складних іменниках і прикметниках, знаки в тексті. Норми редагування дат і часу дня: правила датування фактів, форма написання дат і періодів, позначення часу дня.

Норми редагування переліків: рекомендоване вживання різних видів переліків і позначень їхніх елементів; принцип уніфікованого позначення елементів переліку; форма тексту, що передує переліку; розділові знаки у фразі з переліком; рекомендоване вживання великої літери.

Норми редагування скорочень: види скорочень, основні вимоги до скорочень слів і словосполучень; правила графічних скорочень слів, вживання загальноприйнятих графічних скорочень, спеціальні й індивідуальні графічні скорочення; правила написання ініціальних абревіатур, вживання ініціальних абревіатур; складноскорочені слова; скорочення змішаної форми.

Норми редагування посилань: загальні вимоги до редакційного оформлення посилань на елементи видання, особливості посилань на окремі елементи видання.

Норми редагування цитат: загальні правила цитування; вживання лапок; абзаци при цитуванні; велика і мала літери на початку цитати; трикрапка; примітки при цитатах; розділові знаки у фразі з цитатою. Цитати “без лапок” як тенденція сучасного стилю журналістських творів, особливості роботи з ними редактора.

Норми редагування чужомовних текстів у повідомленні.

Характеристика норм для основного складного тексту. Норми редагування таблиць: структура таблиці, види таблиць, вимоги до подання головки, боковика і прографки таблиці. Загальні норми редагування формул.

Характеристика норм редагування ілюстрацій. Особливості ілюстрацій як об'єкта редагування: види, жанри і типи ілюстрацій. Типи видань за співвідношенням кількості ілюстраційного і текстового матеріалу. Вимоги до подання підписів до ілюстрацій: загальні відомості про підписи до ілюстрацій; підписи до художньо-образних, документальних, науково-технічних ілюстрацій, до репродукцій творів; пунктуаційне і графічне оформлення підпису. Вимоги до подання нумерації ілюстрацій: види нумерацій, форма номерів ілюстрацій, нумеровані ілюстрації, нумерація оригіналів ілюстрацій і службові позначки на них.

Тема 2. Поліграфічні норми редагування

Особливості поліграфічних норм. Норми набирання: загальні норми набирання; норми набирання таблиць; норми набирання формул. Норми верстання: види верстання; загальні норми верстання; норми безтактного верстання. Норми макетного верстання.

Тема 3. Редакторська підготовка наукових видань різних жанрів

Видо-типологічний склад й класифікація видань. Редакторська підготовка газетних, журнальних, рекламних та інформаційних видань. Редакторська підготовка навчальних та художніх видань. Редакторська підготовка наукових, науково-популярних та довідкових видань редакторська підготовка перекладів. Редакторська підготовка перевидань.

Тема 4. Редагування в інтернет-журналістиці

Робота над помилками. Проблема перевірки орфографії. Заголовки й підписи під ілюстраціями. Посилання. Організацію сторінок. Інтерактивні елементи. Мультимедіа в інтернет-журналістиці. Посилання і маргінали Шаблони, скрипти і таблиці.

3. Основна рекомендована література

1. Антонова С.Г. Редакторская подготовка изданий: учебник / Сусанна Галустовна Антнова, Владимир Иванович Васильев, Игорь Александрович Жаркво, Ольга Владимировна

Коланькова, Борис Владимирович Ленский, Нина Захароввна Рябинина, Виктор Иванович Соловьев. – М.: Логос, 2004. – 496 с.

2. Иванченко Р. Г. Літературне редагування. – К.: Вища школа, 1983. – 368 с.

3. Капелюшний А.О. Редагування в засобах масової інформації: навч. посібник / Анатолій Олексійович Капелюшний. – Львів: ПАІС, 2005. – 304 с.

4. Капелюшний А. О. Стилїстика і редагування журналістських текстів: навч. посібник/ Анатолій Олексійович Капелюшний – Львів: ПАІС, 2003. – 344 с.

5. Капелюшний А. О. Стилїстика і редагування: навч. Посібник/ Анатолій Олексійович Капелюшний. – Львів: ПАІС, 2002. – 576 с.

6. Карпенко В.О. Основи редакторської майстерності. Теорія, методика, практика: підручник/ Віталій Опанасович Карпенко. – К.: Університет «Україна», 2007. – 431 с.

7. Кочан І.М. Лінгвістичний аналіз тексту: навч.посібник/ Ірина Миколаївна Кочан. – К.: Знання, 2008. – 423 с.

8. Крайнікова Т.С. Коректура: підручник /Тетяна Степанівна Крайнікова. – К.: Наша культура і наука, 2005. – 252 с.

9. Крейг Ричард. Інтернет-журналістика: робота журналіста і редактора у нових ЗМІ. Пер. з англ./ Ричард Крейг. – К.: Вид.дім «Києво-Могилянська академія», 2007. – 324 с.

10. Гужова И.К. Литературное редактирование / И. К. Гужова, Р. А. Молибоженко, К. М. Накорякова, Т. И. Сурикова. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 2000. – 160 с.

11. Мильчин А. Э. Издательский словарь-справочник./ Аркадий Єммануїлович Мильчин. – М.: Юристь, 1998. – 415 с.

12. Мильчин А. Э. Методика редактирования текста: узд.3-е, перераб. и доп./ Аркадий Єммануїлович Мильчин – М.: Логос, 2005. – 524 с.

13. Мильчин А. Э., Чельцова Л. К. Справочник издателя и автора / Аркадий Єммануїлович Мильчин, Людмила Константиновна Чельцова. – М.: Олимп, 1999. – 688 с.

14. Партико З.В. Галузеве редагування в засобах масової інформації: конспект лекцій / Зіновій Васильович Партико. – Львів: Афіша, 2007.

15. Партико З. В. Загальне редагування: нормативні основи: навч. Посібник/Зіновій Васильович Партико. – Львів: Афіша, 2001. – 416 с.

16. Різун В. В. Літературне редагування: підручник /Володимир Володимирович Різун. – К.: Либідь, 1996. – 240 с.

17. Рябинина Н.З. Настольная Книга редактора и корректора деловой литературы / Нина Захароввна Рябинина. – М.: МЦФЭР, 2004. – 320 с.

18. Сізова Ксенія Леонідівна. Практикум з редагування: навч. посібник / Ксенія Леонідівна Сізова, Н. Алексеунко, Л. Бутко. — К.: Наша культура і наука, 2007. — 111 с.

19. Сикорский Н. М. Теория и практика редактирования / Николай Михайлович Сикорский. – М.: Высшая школа, 1980. – 328 с.

20. Справочная книга автора / Состав. А.В. Мельников. – Сумы: Унив.кн., 2004. – 396 с.

21. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця: практичний посібник / Микола Тимошик. – К.: Наша культура і наука, 2006. – 560 с.

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання. Підсумковий контроль засвоєння знань здійснюється у формі заліку. Передбачено поточний контроль знань аспірантів у формі усного опитування, виступу з рефератами, перевірки конспектів, якості виконання завдань самостійної роботи, а також модульний контроль у формі тестування.

5. Засоби діагностики успішності навчання.

Шкала оцінювання знань:

90-100 балів — відмінно (А);

82-89 балів — дуже добре (В);

74-81 балів — добре (С);

64-73 бали — задовільно (D);

60-63 бали — достатньо (Е)

35-59 балів — незадовільно з можливістю повторного складання (FX);

1-34 бали — незадовільно з обов'язковим повторним курсом (F).